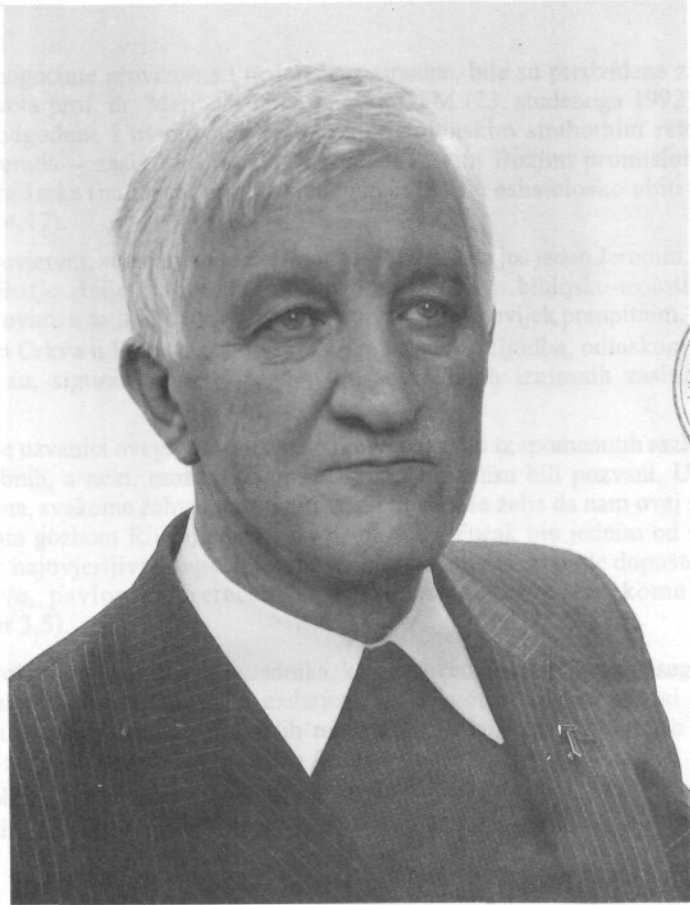

Bogoslovska
SMOTRA

Godina LXIV.
Zagreb 1994. 1–4

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΛΟΓΟΥ

MARIJAN JERKO FUĆAK, OFM (1932 - 1992)

IN MEMORIAM

PROSLOV

Ove, mnogočime provizorne i nedorečene stranice, bile su predviđene za šezdesetu obljetnicu života prof. dr. Marijana Jerka Fućaka OFM (23. studenoga 1992), ali su, na žalost, bile odgođene i uvjetovane ne samo domovinskim strahotnim ratom, nego i preranim, premda – zasigurno u skladu s nedokučivim Božjim promislom – zrelim prijelazom fra Jerka (na Dušni dan, 2. studenoga 1992) u eshatološko »biti s Gospodi-nom« (1 Sol 4,17).

Vjerom uvjereni, »uzajamno se tješimo« (1 Sol 4,18) da još jedan Jeronim, sada odista hrvatski, iz Božje zbilje blagohotno i zagovorno prati sve biblijsko-teološke napore i djelatnike na ovim, u sadašnjoj povijesnoj uvjetovanosti još uvijek preupitnim, bespućima.

Ne samo Crkva u Hrvatâ, nego i svekolika hrvatska uljudba, odlaskom dr. Fućaka osiromašeni su, siguran sam, za jednog od suvremenih iznimnih zaslužnika, ali i zadužitelja.

Mnogi se uzvanici ovoga zbornika nisu mogli odazvati iz spomenutih razloga, poneki iz posve osobnih, a neki, možda mojom neupućenošću nisu bili pozvani. Unatoč svim nepriličnostima, svakome zahvalnost i isprika, ali ponajviše želja da nam ovaj spomenspis bude izdašnom gozdom Riječi, one Riječi kojoj je dr. Fućak bio jednim od suvremenih domovinskih najuvjerljivijih »poslužitelja po kojima«, neka mi bude dopušteno osobno svjedočanstvo, pavlovski prerečeno, uzvjerovasmo »kako već komu Gospodin daje« (1 Kor 3,5).

Velik broj prijatelja, subraće, suradnika, kolega, učenika i štovatelja našega »Rabija«, uznastojali su ga ovim znanstvenim uzdarjem, na koje će se on jeronimski nasmiješiti, komemorirati i, jednim od najzaufanijih molitvenih uzdaha ranokršćanskih pobožnika, svesrdno mu zaželjeti smirenost *In osculo Domini*.

U Samoboru, na Blagdan sv. Jeronima, 30. rujna 1993.

Zvonimir Izidor Herman OFM, urednik